

кѹпѣвъ плащаницѹ, ѿ снѣмъ єго, ѡбвѣтъ плащаницею, ѿ положи єго во гробѣ, ѿже бѣ ѿсѣченъ ѡ камене: ѿ приваѣи камень надъ двѣри гроба. Маріа же Магдали́на, ѿ Маріа Івсїева, зрѣтъ гдѣ єго полагахѹ. ѿ минѹши сѣвѹтъ, Маріа Магдали́на, ѿ Маріа Іаковла ѿ Салѡміа, кѹпѣша ари́маты, да прише́дше помажѹтъ Іисѹса. ѿ сѣлаѹ заѹтра во єдинѹ ѡ ѡбвѣтъ прїидѹша на гробѣ, возсіавшѹ со́нцѹ. ѿ глаголахѹ къ себѣ: ктѹ ѡва-
ли́тъ на́мъ камень ѡ двѣрїи гроба; ѿ воззрѣше видѣша, ѿкѹ ѡвалѣнъ бѣ камень: бѣ во вѣлїи сѣлаѹ. ѿ вѣзше во гробѣ, видѣша юношѹ сѣдѹща въ деснїхѹ, ѡдѣана во ѡдѣждѹ бѣлѹ: ѿ оѹжасѹшася. О́нъ же глагола ѿмъ: не оѹжасѣйтесь. Іисѹса ѿщите Назарани́на, распѣтаго: воста, нѣсть здѣ: сѣ мѣсто, ѿдѣже положиша єго. Но ѿдїте, рцѣте оѹченикѹмъ єгѹ, ѿ Петро́ви, ѿкѹ вара́етъ вы въ Галїленѣ: та́мъ єго видїте, ѿкоже рече́ вамъ. ѿ ѿше́дше бѣжа́ша ѡ гроба: ѿмѣше же ѿхъ трѣпетъ ѿ оѹжасъ: ѿ никомѹже ничтѹже рѣша, во́хѹ во се.

Въ Понедѣльникъ г. недѣли по Пасцѣ.

О ІВАННА.

Зд гл.

Глв. д.
ст. мс.

о вѣ́мъ о́но, въ нѣкїи царевъ мѹжъ, єгѹже сїнъ болаше въ Капернаѹмѣ. О́ей са́ишавъ, ѿкѹ Іисѹсъ прїиде ѡ Івдѣи въ Галїлею, ѿде къ немѹ, ѿ молаше єго да снїдетъ, ѿ ѿсѣлїтъ сїна єгѹ: хотѣше бо оѹмрѣти. Рече оѹбѹ Іисѹсъ къ немѹ: ѿще знаменїи чѹдѣсъ не видїте, не ѿмате вѣровати. Глагола къ немѹ царевъ мѹжъ: Господи, снїди, прѣжде да́же не оѹмретъ ѡтроча моѣ. Глагола ємѹ Іисѹсъ: ѿдї, сїнъ твоѣ живъ єсть. ѿ вѣрова чело́вѣкъ словесї, є́же рече ємѹ Іисѹсъ, ѿ ѿдаше. ѿвѣе же вхо́дѹ ємѹ, сѣ рабї єгѹ срѣтоша єго, ѿ возвѣстїша ємѹ глаголюще, ѿкѹ сїнъ твоѣ живъ єсть. Впроша́ше оѹбѹ ѡ нїхъ часъ въ ко́торїи легчае ємѹ вїсть; ѿ рѣша ємѹ: ѿкѹ вчера въ часъ седмїи ѡста́ви єго о́гнь. Разѹмѣ же о́тецъ, ѿкѹ тоѣ бѣ часъ, въ о́ньже рече ємѹ Іисѹсъ, ѿкѹ сїнъ твоѣ живъ єсть: ѿ вѣрова са́мъ, ѿ вѣсь до́мъ єгѹ. О́е па́ки второ́е знаменїе сотвори Іисѹсъ, прише́дъ ѡ Івдѣи въ Галїлею.

Во Вторникъ г. недѣли по Пасцѣ.

О ІВАННА.

Зд гл.

Глв. б.
ст. кз.

ече́ Господь ко прише́дшымъ къ немѹ Івдѣемъ: дѣлайте не бра́шно гїбающе, но бра́шно пребы́вѹщее въ живѹтъ вѣ́чныи, є́же О́и́нъ чело́вѣческїи вамъ да́стъ: сего́ бо о́тецъ зна́мена Бо́гъ. Рѣша же къ немѹ, что́ сотвори́мъ, да дѣлаемъ дѣла́ Бо́жїа; ѿвѣща́ Іисѹсъ, ѿ рече ѿмъ: сѣ єсть дѣла́ Бо́жїе, да вѣрѹйте въ то́го, єго́же посла́ О́нъ. Рѣша же ємѹ, ко́е оѹбѹ ты твори́ши знаменїе, да ви́-

димъ,